

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5Csp/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419200081
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2019:5419200081.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: COFIDIS SA, so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve-d'Ascq CEDEX 598 66, Francúzska republika, zapísaný v Obchodnom registri Obchodného súdu v Lille pod č. 325307106, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave - mestská časť Petržalka, Einsteinova ulica 11/3677, IČO: 50595628, zastúpeného URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 17, IČO: 36646181, proti žalovanej: F. N., D.. XX.XX.XXXX, Z. H.Ý. A. W. G., Z. P. V. D. W.: W. G., A. XXXX/X-XX, v spore o zaplatenie sumy 3.657,97 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.371,89 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.921,89 eura za obdobie od 18.11.2017 do 09.03.2018, a zo sumy 1.371,89 eura za obdobie od 10.03.2018 až do jej zaplatenia, a náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 848,73 eura, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu pomernej časti trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 16.04.2018, doručenu tunajšiemu súdu 15.01.2019 elektronicky, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.506,24 eura spolu s úrokom vo výške 17,72 % p.a. zo sumy 5.045,08 eura od 21.04.2017 do 17.11.2017, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 5.045,08 eura od 18.11.2017 do 09.03.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 2.506,24 eura od 10.03.2018 do zaplatenia, ďalej nákladov spojených s výkonom záložného práva vo výške 1.151,73 eura, ako aj náhrady trov konania.

2.1. Žalobu odôvodnil tým, že z predloženého výpisu z obchodného registra spoločnosti COFIDIS SA aj v úradnom preklade je zrejmé, že došlo k zlúčeniu a absorpcii spoločnosti BANCO COFIDIS, S.A., a teda je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu.

2.2. Na základe Zmluvy o úvere č. XXXXX zo dňa 12.05.2016 (ďalej len „ÚZ“) uzavretej medzi žalobcom a žalovanou, poskytol žalovanej úver vo výške 5.509,47 eura za účelom kúpy motorového vozidla značky VOLKSWAGEN GOLF V. 5DV. DIESEL (1K) GOLF 2.0 TDI COMFORTLINE, VIN: J. (ďalej len „MV“). Žalovaná bola povinná úver splácať v mesačných splátkach v zmysle Finančného plánu, ktorý je súčasťou ÚZ. Žalobca si všetky povinnosti vyplývajúce zo záväzkového vzťahu splnil a vykonal riadne a včas.

2.3. Úver bol za účelom zabezpečenia pohľadávok žalobcu z ÚZ zabezpečený prostredníctvom Zmluvy o zriadení záložného práva z 12.05.2016 (ďalej len „ZoZZP“) na MV.

2.4. Žalovaná v zmysle ÚZ bola povinná uhradiť žalobcovi celkom 72 splátok, každú vo výške 130,28 eura, splatných vždy k dvadsiatemu dňu príslušného kalendárneho mesiaca v čase od 20.06.2016 do 20.05.2022 v zmysle prílohy - Finančného plánu. Žalovaná uhradila žalobcovi celkovo 10 splátok v zmysle Finančného plánu, avšak ďalšie dohodnuté splátky v lehote ich splatnosti neuhradila, preto žalobca listom z 23.10.2017 upozornil žalovanú na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru spolu s jeho príslušenstvom a všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú. Táto však na predmetné upozornenie nereagovala. Nakoľko žalovaná bola v omeškaní so splátkami úveru viac ako tri mesiace, vyhlásil žalobca podľa bodu 20. Všeobecných podmienok ÚZ úver, celé jeho príslušenstvo, spolu so všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, a to k ôsmemu dňu odo dňa odoslania oznámenia o tejto skutočnosti žalovanej, za splatné. Žalobca odoslal žalovanej písomnosť - Vyhlásenie splatnosti a výzva na úhradu dlžnej sumy z 09.11.2017, v ktorej ju vyzval na úhradu pohľadávok, ktoré voči žalovanej k danému dňu evidoval. Úver, celé jeho príslušenstvo, spolu so všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú, sa stali splatnými 17.11.2017.

2.5. Aj napriek niekoľkým žalobcovým telefonickým urgenciám nedošlo do dnešného dňa zo strany žalovanej k úhrade dlžnej sumy, ktorú bola povinná uhradiť na základe ÚZ, čím sa dostala do omeškania s plnením splatného peňažného záväzku. Žalovaná sa nesplnením si svojho záväzku voči žalobcovi dostala do omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) z dôvodu, že neuhradením dlžnej sumy vyplývajúcej z ÚZ si nesplnila svoj záväzok riadne a včas. Žalobcovi vznikol nárok požadovať od žalovanej zaplataenie celkovej sumy neuhradenej istiny, úrokov, úrokov z omeškania, ako aj ostatných poplatkov.

2.6. Vzhľadom na zosplatenie úveru žalobcom, pristúpil tento k začatiu výkonu záložného práva v zmysle ZoZZP. V súvislosti s ÚZ mu vznikol nárok na zaplataenie zmluvne dohodnutých poplatkov, ako aj nákladov hotových výdavkov spojených s výkonom záložného práva. K dôvodnosti nároku na zaplataenie nákladov spojených s výkonom záložného práva vo výške 1.151,73 eura, uviedol:

- správa pohľadávky, v zmysle faktúry č. 1651/2017 z 18.10.2017 - v alikvotnej výške 240,- eur;
- preprava motorového vozidla, v zmysle faktúry č. 160/17 zo 16.10.2017 - v alikvotnej výške 120,- eur;
- odobratie a prevoz motorového vozidla, v zmysle faktúry č. 2017057 z 02.11.2017 - v alikvotnej výške 24,- eur;
- odobratie a prevoz motorového vozidla, v zmysle faktúry č. 2017067 z 02.01.2018 - v alikvotnej výške 91,50 eura;
- preprava motorového vozidla, v zmysle faktúry č. 180300003 z 09.01.2018 - v alikvotnej výške 120,- eur;
- parkovné, v alikvotnej výške 20,50 eura;
- odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času znalca, v zmysle vyúčtovania č. 1/2018 z 18.01.2018 - v alikvotnej výške 83,- eur;
- aukčné náklady, v zmysle faktúry č. FV180031 z 22.02.2018 - v alikvotnej výške 452,73 eura.

2.7. Žalovaná uhradila 10 splátok, čomu podľa Finančného plánu zodpovedá nesplatený zostatok istiny, a to vo výške 5.045,08 eura. K jej ďalšiemu zníženiu došlo na základe započítania výťažku získaného z výkonu záložného práva, ktorý predstavoval úhradu ďalších 38 splátok. Započítanie časti výťažku získaného z výkonu záložného práva bolo realizované v zmysle bodu 11.2 Všeobecných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť ÚZ.

3. Zástupca žalobcu vo svojom podaní z 15.04.2019, ktorým reagoval na výzvu súdu z 02.04.2019, ktorou bol vyzvaný, aby:

- a) dokladoval splnenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia ÚZ (ďalej len „ZoSÚ“) a to konkrétne uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN, ktorej výška je v ÚZ uvádzaná v hodnote 20,60 %;
- b) dokladoval dôvodnosť fakturácie nákladov súvisiacich s výkonom záložného práva s bližším zdôvodnením dôvodnosti (opodstatnenosti) ich vzniku a ich fakturovanej výšky, včítane zdôvodnenia spôsobu ich rozúčtovania;
- c) bližšie číselne zdôvodnil spôsob výpočtu žalovanej istiny práve na žalovanú sumu 2.506,24 eura a
- d) oznámil výšku výťažku získaného z výkonu záložného práva a túto dokladoval, včítane toho, kedy bol tento výťažok dosiahnutý a kedy ho žalobca obdržal, uviedol nasledovné:

3.1. K náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ to, že ÚZ obsahuje v článku II. Individuálnych podmienok ÚZ určenie hodnoty RPMN vo výške 20,60 %. Pre jej výpočet žalobca používa údaje vyplývajúce z článku II. Individuálnych podmienok a bodu 5. Všeobecných podmienok ÚZ, ktorý obsahuje presný

vzorec spolu s vysvetlením jednotlivých komponentov dosadzovaných do tohto vzorca, pričom tento vychádza z prílohy č. 2 k ZoSÚ.

Zároveň okrem vzorca a vysvetliviek je v bode 5. Všeobecných podmienok uvádzané nasledovné: „Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady Dlžníka spojené s Úverovou zmluvou s výnimkou poplatkov, ktoré musí Dlžník zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v Úverovej zmluve, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu Vozidla bez ohľadu na to, či sa operácia vykonáva v hotovosti alebo na úver. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že Úverová zmluva zostane platná dohodnutý čas a že Veriteľ a Dlžník si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v úverovej zmluve.“ Podotkol, že na rozdiel od dostupných internetových kalkulačiek na výpočet RPMN, ktoré pri výpočtoch zohľadňujú tzv. bankový rok (t.j. 360 dní), systém žalobcu naopak počíta s rokom o počte dní 365, pričom sú žalobcom zohľadňované v rámci doby splácania aj priestupné, resp. nepriestupné roky.

3.2. K dôvodnosti fakturácie nákladov súvisiacich s výkonom záložného práva vo výške 1.151,73 eura poukázal na § 151m ods. 10 OZ s tým, že na základe neho mu vznikol zákonný nárok požadovať od žalovanej nevyhnutne a účelne vynaložené náklady spojené s výkonom záložného práva, o ktorých pojednáva článok 23. Všeobecných podmienok ZoZZP, v zmysle ktorého záložný veriteľ použije výťažok z predaja zálohu aj na uspokojenie nákladov a výdavkov, ktoré vynaložil záložný veriteľ na právne a iné odborné služby pri vymáhaní zabezpečovaných pohľadávok záložným veriteľom vo vzťahu k záložnej zmluve a v súvislosti s výkonom záložného práva (napríklad náklady za prevzatie zálohu, prepravu zálohu, skladovanie a parkovanie zálohu, technické kontroly, predaj zálohu). Výšku jednotlivých nárokov, preukázal predloženými faktúrami:

- správa pohľadávky, v zmysle faktúry č. 1651/2017 z 18.10.2017 - v alikvotnej výške 240,- eur (položka pod por. č. 2 predloženej faktúry);
- preprava motorového vozidla, v zmysle faktúry č. 160/17 zo 16.10.2017 - v alikvotnej výške 120,- eur;
- odobratie a prevoz motorového vozidla, v zmysle faktúry č. 2017057 z 02.11.2017 - v alikvotnej výške 24,- eur (v zmysle vystavenej faktúry - 16 dní x 1,50 eura za obdobie od 16.10.2017 do 31.10.2017);
- odobratie a prevoz motorového vozidla, v zmysle faktúry č. 2017067 z 02.01.2018 - v alikvotnej výške 91,50 eura (v zmysle vystavenej faktúry - 61 dní x 1,50 eura za obdobie od 01.11.2017 do 31.12.2017);
- preprava motorového vozidla, v zmysle faktúry č. 180300003 z 09.01.2018 - v alikvotnej výške 120,- eur (v zmysle faktúry bola preprava účtovaná za 5 motorových vozidiel, a teda celková fakturovaná suma 600,- eur/5 vozidiel = 120,- eur);
- parkovné, v alikvotnej výške 20,50 eura;
- odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času znalca, v zmysle Vyúčtovania č. 1/2018 z 18.01.2018 - v alikvotnej výške 83,- eur (v zmysle prílohy k vyúčtovaniu bolo účtovaných 15 znaleckých posudkov, a teda celková fakturovaná suma vo výške 1.245,- eur/15 znaleckých posudkov = 83,- eur);
- aukčné náklady, v zmysle faktúry č. FV180031 z 22.02.2018 - v alikvotnej výške 452,73 eura (v zmysle položky č. 1 sprievodky k faktúre).

3.3. K bližšiemu číselnému zdôvodneniu žalovanej istiny vo výške 2.506,24 eura, uviedol, že na základe ÚZ poskytol žalovanej peňažné prostriedky v celkovej výške 5.509,47 eura, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v 72 splátkach vo výške 130,28 eura. Celková suma poskytnutá žalovanej pozostáva z istiny úveru vo výške 5.349,- eur a spracovateľského poplatku vo výške 160,47 eura, ktorý bol na základe dohody zmluvných strán rovnomerne započítaný v jednotlivých mesačných splátkach, čo vyplýva priamo z článku II. Individuálnych podmienok ÚZ. Jednorazový spracovateľský poplatok bol započítaný v rámci mesačných splátok v zmysle Finančného plánu so súhlasom žalovanej rovnomerne, a teda žalovaná už pri podpise ÚZ mala vedomosť o započítaní jednorazového spracovateľského poplatku, pričom bez jej súhlasu by k tomuto započítaniu nedošlo. Spracovateľský poplatok je poplatkom, v dôsledku zaplataenia ktorého bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver, čo znamená, že žalovanej v postavení spotrebiteľa bolo zo strany žalobcu poskytnuté plnenie v podobe obstarania a poskytnutia peňažných prostriedkov a súvisí s trovami pri uzatvorení zmluvy, prípravou, vypracovaním ÚZ, ako aj ďalších zmluvných dokumentov a tiež s nákladmi súvisiacimi s uzatvorením ÚZ. Žalovaná uhradila žalobcovi v zmysle Finančného plánu celkovo 10 splátok, čomu zodpovedal nesplatený zostatok istiny vo výške 5.045,08 eura. Predmetný Finančný plán poskytuje prehľad výšky mesačných splátok s rozdelením ich jednotlivých častí na istinu úveru, jeho príslušenstva a poplatkov. Zároveň predstavuje prehľad úhrad splátok zo strany žalovanej a aj to, akým spôsobom boli zarátavané na istinu a príslušenstvo pohľadávky. Nakoľko bola v omeškaní so splátkami úveru, žalobca pristúpil v súlade s článkom 20. Všeobecných podmienok ÚZ k vyhláseniu splatnosti úveru s jeho príslušenstvom a spolu so všetkými platbami, ktoré sa k úveru vzťahujú. Ku dňu vyhlásenia splatnosti, t.j. k 17.11.2017, žalobca voči žalovanej evidoval

nesplatenú istinu vo výške 5.045,08 eura, ktorej výška pripadá v rámci Finančného plánu k neuhradenej splátke pod por. č. 12. K ďalšiemu poníženiu istiny došlo v dôsledku započítania výťažku získaného z výkonu záložného práva, pričom po jeho započítaní ponížil dlžnú istinu na sumu 2.506,24 eura.

4. V doplnení jeho vyjadrenia uvedeného pod bodom 4, ktoré urobil podaním z 29.04.2019, zástupca žalobcu uviedol, že ako dôkaz preukazujúci dôvodnosť uplatnených nákladov spojených s výkonom záložného práva, konkrétne nákladu vo výške 20,50 eura za parkovné motorového vozidla, predkladá faktúru č. 201803 z 12.01.2018, ktorou bolo žalobcovi dodávateľom fakturované parkovné motorového vozidla počas doby 9 dní za 1,50 eura na deň (9 x 1,50 eura), spolu s poplatkom za servisné práce vo výške 7,- eur, t.j. spolu 20,50 eura. Zároveň predložil Protokol o odovzdaní predmetu dražby z 10.02.2018 a Protokol o vydražení z 10.02.2018, v zmysle ktorého bol na základe výkonu záložného práva žalobcom získaný výťažok v celkovej výške 2.550,- eur, ktorý žalobca získal a započítal na dlžnú pohľadávku dňa 09.03.2018.

5. Na pojednávaní 06.05.2019 zástupca žalobcu uviedol, že má za to, že spracovateľský poplatok bol zahrnutý do žalovanej istiny a bolo zahrnuté aj jeho splácanie v mesačnej splátke. K vysvetleniu charakteru úrokovej sadzby s ohľadom na bod II. ÚZ sa aktuálne vyjadriť nevedel s tým, že by sa k tomu mohol vyjadriť až po konzultácii tejto otázky s klientom. Vychádza však z toho, že v ÚZ je uvádzaná sadzba ako fixná, ale čo majú znamenať tie ďalšie údaje, ktoré sú uvedené následne ako index a zmena výšky úrokovej sadzby, k týmto dvom by sa dokázal vyjadriť až po konzultácii s klientom. Pokiaľ ide o rozsah splatenia záväzku žalovanou, platia tie údaje, ktoré sú uvádzané v splatenej čiastke. V súvislosti s nákladmi súvisiacimi s výkonom záložného práva, ohľadne ktorých bolo súdom konštatované, že ohľadne niektorých z nich nemá preukázanú ich dôvodnosť, navrhol vykonať dokazovanie zmluvami uzavretými s jednotlivými dodávateľmi týchto služieb, ktoré mal žalobca uzatvorené a na podklade ktorých boli vystavené žalované faktúry.

6. V následnom vyjadrení podaním z 21.05.2019 uviedol, že:

6.1. ÚZ bola dojednaná úroková sadzba vo výške 17,72 %. Jej výška je v rámci poskytovania úverov žalobcom ovplyvnená viacerými faktormi, a to výškou poskytnutých peňažných prostriedkov, dĺžkou splácania, formou zabezpečenia a aj konkrétnym motorovým vozidlom, na ktorého kúpu sú peňažné prostriedky poskytnuté. Primeranosť, resp. neprimeranosť výšky úrokovej sadzby je nevyhnutné posudzovať vzhľadom na okolnosti, ktoré existovali v čase vzniku záväzku, a teda treba prihliadnuť aj na celkové okolnosti úkonu, pohnútku, ako aj účel, ktorý sa sledoval (napríklad ZSP, 2010, č. 35, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k.: 25Co/90/2018-121 zo dňa 11.04.2019, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k.: 43Co/1/2019-209 zo dňa 21.03.2019). K charakteru dojednanej úrokovej sadzby uviedol, že v zmysle ÚZ je ročná úroková sadzba charakterizovaná v zásade ako fixná, pričom aj následne všetky prepočty ročnej percentuálnej miery nákladov a odplaty sú naviazané na fixnú úrokovú sadzbu. Žalobcovi však v zmysle ÚZ prináleží právo, resp. možnosť zmeniť výšku, v prípade ak v rámci EURIBOR-u dôjde k zmene výšky úrokovej sadzby o viac ako 1 % odo dňa podpisu zmluvy. V zmysle článku 7. Všeobecných podmienok ÚZ „... V prípade ak sa tak stane, ročná úroková sadzba sa zmení v rovnakom pomere, ako sa zmenila vyššie uvedená sadzba 6-mesačného EURIBOR-u. Veriteľ je oprávnený zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby podľa osobitného predpisu, ktoré ma platiť Dlžník alebo Veriteľ, pričom zároveň upraví súčet všetkých platieb platených v súvislosti s poskytnutím úveru a písomne informuje Dlžníka o takýchto zmenách bez zbytočného odkladu s tým, že Dlžník má právo vypovedať Úverovú zmluvu bezplatne a s okamžitou účinnosťou.“

6.2. V súvislosti so službami poskytnutými spoločnosťou AUKČNÉ CENTRUM s. r. o., IČO: 44951621, predložil ako dôkaz Rámcovú zmluvu o vykonávaní dobrovoľných dražieb spolu s prílohou a Dodatkom č. 1 a Dodatkom č. 2 k Rámcovej zmluve. V súvislosti s nárokom na úhradu nákladov spojených s výkonom záložného práva poukázal na § 151m ods. 10 OZ.

7. Na pojednávaní 29.05.2019 zástupca žalobcu k ustanoveniu čl. VII bod 1.2. rámcovej zmluvy o vykonávaní dobrovoľných dražieb stanovujúceho výšku odmeny dražobníka uvádza, že podľa neho v danom prípade bola odmena počítaná správne vzhľadom na výťažok dražby daného vozidla v sume 8,33 % zo sumy 2.550,- eur bez DPH. Pokiaľ ide o faktúru č. 1651/2017, z poznámky odber vyplýva, že ide o náklady súvisiace s odobratím motorového vozidla. K tým nákladom sa nevedel bližšie vyjadriť a môže poukázať len na to, čo z danej faktúry vyplýva. V záverečnom vyjadrení konštatoval, že podľa neho ÚZ spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Predložil aj zmluvy s

jednotlivými dodávateľmi služieb pre žalobcu, na základe ktorých boli vyúčtované úhrady za ne. Poskytol súdu aj stanovisko k výške úrokovej sadzby. Má za to, že žalobný návrh je v celom rozsahu dôvodný.

8. Žalovaná na pojednávaní 06.05.2019 uviedla, že z poskytnutého predbežného právneho posúdenia pochopila, že sa súdu javí nie celý žalobcom uplatnený nárok ako dôvodný, preto nie je ochotná uznať žalobcom uplatnený nárok, ak by nemala platiť toľko, koľko žalobca požaduje. Pred tým, ako jej bolo odobraté MV, bola kontaktovaná žalobcom, aby im vozidlo dopravila do Bratislavy. Z jej strany to však možné nebolo, čo mu aj oznámila, tak potom prišli takí dvaja páni vozidlo prevziať. Tí ju ešte informovali, že aby zatiaľ nič Cofidisu neplatila, pretože úver bude pokrytý výťažkom z dražby. Nevie odkiaľ boli tí dvaja páni. Na začiatku pri kúpe vozidla zaplatila sumu 1.000,- eur.

9. Napokon na pojednávaní 29.05.2019 žalovaná uviedla len to, že bude splácať a platiť to, ako súd v tejto veci rozhodne.

10. Vychádzajúc z nesporných skutkových tvrdení strán sporu a vykonaných dôkazov súd zistil, že podľa ÚZ (úverovej zmluvy č. XXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 12.05.2016) bol veriteľom poskytnutý - viazaný spotrebiteľský úver na dobu určitú na kúpu MV nie vo výške 5.509,47 eura ako žalobca uvádzal v čl. I. žaloby, ale reálne vo výške 5.349,- eur, ako je to zrejme z čl. II. ÚZ s názvom „Dohodnuté podmienky úveru:“, konkrétne z údajov „Celková výška spotrebiteľského úveru“. Kúpna cena MV predstavovala celkovo 6.349,- eur, ktorej časť vo výške 1.000,- eur uhradila žalovaná pri kúpe a jej zvyšok bol uhradený z poskytnutého úveru. Rozdiel žalobcom uvádzanej výšky úveru a jeho skutočnej výšky (istiny úveru) je vo výške 160,47 eura, rovnajúcej sa výške jednorazového spracovateľského poplatku uvedeného taktiež v čl. II. ÚZ, ohľadne splatnosti ktorého je v ÚZ uvedené „započítaný v mesačných splátkach Príloha 1. Finančný plán (súhrnný prehľad platieb)“. Taký istý údaj ohľadne splatnosti úveru je uvádzaný aj ohľadne splatnosti spotrebiteľského úveru (kapitál - istina) a úroku úveru. Úver sa žalovaná zaviazala uhradiť v 72 mesačných (anuitných) splátkach po 130,28 eura so splatnosťou 1. splátky 20.06.2016 a poslednej 20.05.2022, so splatnosťou každej zo splátok k 20. dňu príslušného mesiaca. Termín konečnej splatnosti úveru bol vymedzený dátumom 20.05.2022 zhodným so splatnosťou poslednej zo splátok. Ročná úroková sadzba bola definovaná ako fixná vo výške 17,72 %. Hneď pod týmto údajom je uvádzané, že „Index/referenčná úroková sadzba, na ktorú je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná - 6M EURIBOR + 1 % p.a.“ a pod tým, že „Zmena výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru - 6-mesačný EURIBOR > + 1 %. Tiež v danej časti je uvedená výška mesačného poistného za poistenie schopnosti splácať úver - 2,50 eura opäť s údajom o jeho splatnosti - „započítaný v mesačných splátkach Príloha 1. Finančný plán (súhrnný prehľad platieb)“. Je tam uvádzaná aj výška poplatku za trvalý príkaz - 3,- eurá s jeho splácaním rovnako definovaným ako splátky poistného. RPMN bola uvedená vo výške 20,60 % a priemerná hodnota RPMN údajom 15,07 %. Výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola uvedená vo výške 21,95 % a najvyššia prípustná výška odplaty - 30,14 %. Celková čiastka na úhradu [ktorá má predstavovať celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy - údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ] bola uvedená vo výške 9.380,16 eura.

11. Záväzok žalovanej z ÚZ bol zabezpečený záložným právom na MV na základe ZoZZP.

12. ÚZ je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali (ako veriteľ banka konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a ako dlžník žalovaný - spotrebiteľ - fyzická osoba nekonajúca pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), je spotrebiteľskou zmluvou. Konkrétne ide o spotrebiteľský úver podľa ZoSÚ (zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia ÚZ). Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ aj ustanovenia OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy s poukazom na § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky (vyjmúc prípadov, ak ide o zmluvné podmienky týkajúce sa hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak boli vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak ide o ustanovenia, ktoré boli individuálne dojednané) a ktorých príkladným výpočet obsahuje ust. § 53 ods. 4 OZ).

13. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSÚ v § 9, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve, ktorej najmenej jedno vyhotovenie dostane každá zmluvná strana a v odseku 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy, ktoré musí spĺňať (okrem všeobecných náležitostí podľa OZ). Nedostatok týchto náležitostí, konkrétne ktorejkoľvek z náležitostí uvedených v § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ ten následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taký istý následok spôsobuje aj to, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa [§ 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ].

14. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať o. i. tieto náležitosti:

- úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny, ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru; uvádzajú sa tieto údaje o všetkých úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru [písm. i)];
- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov [písm. j)].

15. Pokiaľ ide o náležitosť uvedenú v 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ charakter v zmluve uvádzanej úrokovej sadzby (uvádzanej vo výške 17,72 %) je uvádzaný v ÚZ neurčito (rozporne). Táto je definovaná jednak ako fixná, čo by vyjadrovalo jej nemennosť a súčasne hneď na to je uvádzaná možnosť jej zmeny a aj to nie jednoznačne, či má ísť o automatickú zmenu alebo len možnosť zmeny na základe prejavu vôle zrejme veriteľa. Dokonca uvedený rozpor nevedel vysvetliť ani zástupca žalobcu na pojednávaní (uvádzal, že v ÚZ je uvádzaná úroková sadzba ako fixná, ale čo majú znamenať tie ďalšie údaje, ktoré sú uvedené následne ako index a zmena výšky úrokovej sadzby, že k tomu by sa dokázal vyjadriť až po konzultácii s klientom) a až následne na to reagoval písomne a aj tam nie jednoznačne (uvádzajúc o. i., že úroková sadzba je charakterizovaná v zásade ako fixná, a následne poukázal na možnosť jej zmeny spôsobom vyplývajúcim z bodu 7 Zmluvných podmienok ÚZ). Pritom pri rozpornej definícii charakteru úrokovej sadzby nie je v čl. II. ÚZ ani len odkaz, že daná zmena sa má (môže) udiť jedine spôsobom vyplývajúcim z bodu 7 Zmluvných podmienok ÚZ. To, že ani súdu a ani zástupcovi žalobcu na pojednávaní dňa 06.05.2019 nebol zřejmý charakter dojednanej úrokovej sadzby (ako potom by to malo byť zřejmé žalovanej, ktorá nebola autorkou tejto formulárovej zmluvy) svedčí o neurčito a nezrozumiteľne dojednanému charakteru úrokovej sadzby, keďže v danej časti si zmluvné dojednania fakticky odporujú (úroková sadzba môže byť buď fixná - nemenná, alebo nebude dojednaná ako fixná s uvedením predpokladov, za ktorých dochádza - môže dôjsť k jej zmene).

16. Ohľadne dojednaného spracovateľského poplatku, ktorý žalobca v žalobe považoval za „súčasť“ úverovej istiny, keď tvrdil, že mal byť žalovanej poskytnutý úver až vo výške 5.509,47 eura, hoci skutočná výška úveru (úverová istina) bola 5.349,- eur, pokiaľ ide o spôsob jeho zaplatenia, je v tomto smere opäť ÚZ v kontexte jej zmluvných dojednaní a jej súčasti, ktorou je ako príloha ÚZ Finančný plán (súhrnný prehľad platieb), neurčitá. Podľa ÚZ bola výška každej zo 72 mesačných splátok v sume 130,28 eura. Tento poplatok sa v uvedenom finančnom pláne „tváril“ ako splácaná istina úveru, keďže o jeho výšku sa v ňom navýšila úverová istina (označená ako „zostávajúci kapitál“), ktorý bol splácaný jednotlivými mesačnými splátkami, t.j. týmto spôsobom veriteľ o jeho výšku fakticky navýšil výšku úveru (úverovej istiny). Finančný plán obsahuje rozčlenenie každej anuitnej mesačnej splátky na splátku istiny (označenej ako kapitál - istina), na splátku úroku, keď suma, ktorá pri každej splátke mala pripadať na splatenie istiny s narastajúcim číslom splátky, narastala a naopak suma pripadajúca na splácanie úrokov s nárastom čísla splátky postupne klesala, keď súčasne súčet splátky úrokov a istiny úveru u každej splátky dosahoval rovnakú sumu - 124,78 eura, ďalej na splátku - platbu mesačného poistného 2,50 eura a napokon na zaplatenie poplatku za trvalý príkaz - 3,- eurá. V konkrétnych mesačných splátkach teda už splácanie jednorazového spracovateľského poplatku uvádzané nie je napriek tomu, že ÚZ ohľadne jeho splatnosti uvádza to isté ako uvádza samostatne ohľadne splácania ako istiny, tak úrokov, poistného a platieb poplatku za trvalý príkaz, teda, že je započítaný v mesačných splátkach, odkazujúc na Finančný plán - súhrnný prehľad, pričom na rozdiel od všetkých ostatných splácaných

položiek jedine spracovateľský poplatok nie je vyjadrený v každej splátke konkrétnou sumou, ale zrejme má byť „rozptýlený“ v ostatných dielčích položkách, keďže o tento poplatok (ako už bolo uvádzané) veriteľ „navýšil“ istinu úveru.

17. Okrem toho dojednanie takéhoto poplatku predstavuje podľa názoru súdu neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo už bolo vo vzťahu k žalobcovi v minulosti judikované. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 2Co/150/2017 z 21.02.2018 konštatoval, že znaky neprijateľnej podmienky napĺňa nielen neprimeraná podmienka, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná a aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Takýto spracovateľský poplatok odráža spracovanie a náklady veriteľa za poskytnutý úver a tento nie je v záujme spotrebiteľa. Nemá rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Každý poplatok, ktorý by mal spotrebiteľ platiť, by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia a je nevyhnutné, aby sa týmto poplatkom platilo skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi a v jeho záujme. Súd ho považuje za vedľajšie plnenie, ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa (rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbure č. 7U/17/06). Tunajší súd sa s takýmto posúdením predmetného spracovateľského poplatku stotožňuje.

18. K náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ súd konštatuje, že zo strany veriteľa nebola v ÚZ naplnená zákonná požiadavka uvedenia (výslovného uvedenia) všetkých konkrétnych predpokladov, ktoré boli použité na výpočet v ÚZ uvádzanej výšky RPMN. V ÚZ totiž musí byť výslovne uvedené, ktoré konkrétne predpoklady (ktoré v ÚZ konkrétne uvádzané údaje) boli na tento výpočet použité. To, že žalobca na výzvu súdu reagoval tak ako je uvedené pod bodom 3.1., nespôsobuje splnenie tejto povinnosti, lebo už samotná ÚZ mala v súvislosti s vypočítanou výškou RPMN obsahovať, ktoré konkrétne údaje z nej vyplývajúce, boli pre daný výpočet použité, čo v danom prípade splnené nebolo. V ÚZ je RPMN uvádzaná vo výške 20,60 %. Po prepočte výšky RPMN cez kalkulačku na portáli „Z..Z.“ so zadaním údajov: výška spotrebiteľského úveru „5.349,- eur, výška pravidelnej mesačnej splátky 130,28 eura, doba splácania 72 mesiacov s mesačným intervalom splácania, vychádza síce správna žalobcom uvádzaná výška celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (9.380,- eur), ale súčasne výrazne vyššia RPMN, a to vo výške až 22,77 %. Žalobca sám presný spôsob v ÚZ uvádzanej výšky RPMN neurobil (uviedol len vzorec a čo znamenajú jednotlivé symboly v ňom) bez dosadenia konkrétnych premenných do tohto vzorca, ktorý by viedol k v ÚZ uvádzanej výške RPMN.

19. Nadväzne na to s ohľadom na nedostatky ÚZ vyplývajúce zo skutočností uvádzaných v bodoch 15. až 18. súd konštatuje, že úver poskytnutý veriteľom žalovanej treba s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, pričom takýto istý záver (dôsledok) samostatne vyplýva aj zo súdom konštatovanej nesprávne uvedenej výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa [§ 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ].

20. Žalobca opakovane (v žalobe a následných vyjadreniach) tvrdil, že žalovaná uhradila 10 splátok. Tomu by pri dojednanej výške mesačnej splátky (130,28 eura) zodpovedala suma 1.302,80 eura. Spôsob splácania mal pritom dokladovať doložený finančný plán (doklad č. I. 48) podľa ktorého žalovaná uhradila 5 x po 130,28 eura + 150,56 eura + 150,90 eura + 151,93 eura + 151,36 eura + 150,85 eura + 20,11 eura (táto posledná suma je uvedená ako uhradené úroky z omeškania), čo spolu predstavuje 1.427,11 eura.

21. Ak poskytnutá výška úveru (istina úveru) predstavovala 5.349,- eur a do realizácie záložného práva predajom zálohu (MV) žalovaná splatila 1.427,11 eura a z predaja MV bolo na splatenie úveru použitý výťažok vo výške 2.550,- eur, potom vychádzajúc z bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru predstavuje neuhradený rozdiel na istine úveru sumu 1.371,89 eura (5.349 mínus 1.427,11 mínus 2.550).

22. Podľa podania zástupcu žalobcu uvádzaného pod bodom 3 mal predstavovať dlh žalovanej po jeho poslednom ponížení (započítaním výťažku získaného z výkonu záložného práva) na istine úveru žalovaných 2.506,24 eura, teda sumu, ktorej zaplata sa domáhal titulom neuhradenej istiny. Podľa finančného plánu (doklad č. I. 48) mala vykazovaná splatená čiastka uvádzaná pri splátkach č. 11 až 48 predstavovať 2.550,12 eura a táto mala byť podľa žalobcu uhradená zápočtom výťažku z realizácie záložného práva získaného predajom MV. Tento výťažok podľa tohto prehľadu bol rozpočítavaný vo výške splátky istiny úveru pri tej-ktorej z uvádzaných splátok, akurát nevedno prečo pri splátke č. 48, z ktorej malo ísť na úhradu istiny 86,50 eura, bolo započítaných až 97,78 eura, čo je viac o 11,28 eura.

Pritom vykazovaný rozdiel zostatku nesplatenej istiny úveru je pri splátke č. 48 uvádzaný vo výške 2.592,74 eura a pri splátke č. 49 vo výške 2.506,24 eura (menej o 86,50 eura, ktorá predstavovala splátku istiny úveru v splátke 48), teda sa tam nijakým spôsobom nezohľadnilo to, že skutočne pri splátke č. 48 bolo na istinu úveru uhradených viac o uvádzaných 11,28 eura, čo by malo spôsobiť pokles nesplatenej istiny vykazovanej pri splátke 49 z tam uvádzanej sumy 2.506,24 eura (ktorú zvýrazňovačom žltou farbou zvýraznila žalujúca strana na danom doklade ako žalovanú a žalovanou dlžnú sumu na istine úveru) na sumu 2.494,96 eura, na čo bol upozornený aj zástupca žalobcu na pojednávaní, na čo tento nijakým spôsobom nereflektoval. V súvislosti s uvádzaným v tomto bode súd poukazuje na zistené číselné nepresnosti vo vykazovanej výške záväzku žalovanej z titulu nesplateného úveru v dokladoch predkladaných žalobcom, pre ktoré by nebolo možné plne žalobe vyhovieť ani v prípade, ak by nešlo o úver bezúročný a bez poplatkov a ak by súčasne bola preukázaná dôvodnosť všetkých uplatňovaných položiek, ktoré mali spôsobiť navýšenie istiny úveru.

23. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel čo do časti žalovanej istiny uplatnenej titulom neuhradeného záväzku z ÚZ, a to vo výške 1.371,89 eura. Zároveň priznal aj uplatnený 5 %-ný ročný úrok z omeškania vo výške tzv. zákonného úroku podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to zo sumy 3.921,89 eura (predstavujúcej nesplatený záväzok žalovanej do momentu jeho poníženia o výťažok získaný dražbou predmetu zálohu, ktorý bol vo výške 2.550,- eur) za obdobie od 18.11.2017, t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru listom žalobcu z 09.11.2017 (nastalé k 8. dňu odo dňa jeho odoslania, ktorému predchádzalo upozornenie žalovanej v zmysle § 53 ods. 9 OZ dané listom žalobcu z 23.10.2017) až do 09.03.2018, kedy sa dlh ponížil na existujúci dlh vo výške 1.371,89 eura (3.921,89 eura mínus 2.550,- eur) a počnúc dňom 10.03.2018 priznal uplatnený úrok z omeškania z existujúceho dlhu 1.371,89 eura až do jej zaplatenia.

24. Ďalší z uplatnených nárokov predstavovali náklady spojené s výkonom záložného práva uplatnené sumou 1.151,73 eura.

Tieto pozostávali zo:

a) sumy 452,73 eura poukázanej dražobnej spoločnosti pozostávajúcej z

1/ odmeny dražobnej spoločnosti účtovanej vo výške 212,415 x 20 % DPH = 254,83 eura s DPH a

2/ nákladov vo výške 197,83 eura pozostávajúcich z nákladov na:

2.1. čistenie MV - 50,- eur + 20 % DPH = 60,- eur s DPH;

2.2. za uskladnenie MV - 50 eur + 20 % DPH = 60,- eur s DPH;

2.3. na inzerciu 50,- eur + 20 % DPH = 60,- eur s DPH;

2.4. poštovného 2,50 eura + 20 % DPH = 3,- eurá s DPH a

2.5. registráciu o spoločnej dražbe - 14,83 eura;

b) sumy 20,50 eura, z čoho 13,50 eura predstavovalo parkovné za obdobie 01.01. do 09.01.2018 (1,50 eura/deň x 9) a 7,- eur za dobitie batérie - faktúra č. 201803 z 12.01.2018 (č. l. 111);

c) sumy 120,- eur ako alikvotnej čiastky za prepravu MV na trase DK - B. Bystrica dňa 16.10.2017 - faktúra 160/17 zo 16.10.2017 (č. l. 35);

d) sumy 24,- eur ako parkovného za obdobie od 16.10. do 31.10.2017 (1,50 eura/deň x 9) - faktúra č. 2017057 z 02.11.2017 (č. l. 36);

e) sumy 91,50 eura ako parkovného za obdobie od 01.11. do 30.11.2017 a od 01.12. do 31.12.2017 (1,50 eura/deň x 61) - faktúra č. 2017067 z 02.01.2018 (č. l. 37);

f) sumy 120,- eur za prepravu MV vyúčtovanú faktúrou č. 180300003 z 09.01.2018 - fakturovaná suma 600,- eur : 5 prepravovaných vozidiel na trase B. Bystrica - Chorvátsky Grob dňa 09.01.2018 (č. l. 43);

g) sumy 83,- eur ako znalečného za stanovenie VŠH MV podľa vyúčtovania znalca č. 1/2018 z 18.01.2018 - účtovaných 15 posudkov za celkovo 1.245,- eur : 15 = 83,- eur (č. l. 44) a

h) sumy 240,- eur za správu pohľadávky vyúčtovanú fa 1651/2017 z 18.10.2017 - položka pod por. č. 2 danej faktúry (č. l. 34).

25. Podľa § 151m ods. 10 OZ, ak výťažok z predaja zálohu prevyšuje zabezpečenú pohľadávku, záložný veriteľ je povinný vydať záložcovi bez zbytočného odkladu hodnotu výťažku z predaja, ktorá prevyšuje zabezpečenú pohľadávku po odpočítaní nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva.

26. Pokiaľ ide o dôvodnosť odobratia MV, žalovaná na pojednávaní 06.05.2019 potvrdila, že pred tým, ako jej bolo odobraté, bola kontaktovaná za účelom jeho pristavenia do Bratislavy, čo z jej strany nebolo možné. Zo žalobcom uplatnených nákladov súd za nevyhnutné a účelne vynaložené náklady májuce

súvis s výkonom záložného práva považoval tie, ktoré sú uvedené pod bodom 24. písm. a) bod 2., písm. c) až g) a čiastočne aj náklad uvedený pod písm. b). Okrem toho za čiastočne dôvodný považoval aj náklad uvedený pod písm. a) bod 1. Ostatné nepovažoval za dôvodné a preukázané z nasledovných dôvodov:

27. Ohľadne nákladu uvedeného pod bodom 24. písm. a) bod 1., ktorý mal predstavovať odmenu dražobníka vo výške $212,415 \times 20 \% \text{ DPH} = 254,90$ eura s DPH, súd uvádza: Podľa čl. VII. bod 1.2 Rámcovej zmluvy o vykonávaní dobrovoľných dražieb podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a zákona č. 526/2002 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník, uzavretej medzi veriteľom a spoločnosťou AUKČNÉ CENTRUM s.r.o. dňa 10.02.2015, od ktorej žalobca odvodzoval dôvodnosť výšky odmeny ako uplatneného nákladu, bola dojednaná výška odmeny dražobníka

a) pri výťažku z dražby 0 - 5.000,- eur - 8,33 %

b) pri výťažku z dražby 5.001 - 10.000,- eur - 7,50 %

c) pri výťažku z dražby 10.001 a viac - 6,50 %

bez DPH z výťažku dražby / spoločnej dražby / opakovanej dražby.

28. V danom prípade bolo MV síce vydražené za 2.550,- eur, ale k jeho dražbe došlo v rámci spoločnej dražby, ako je to zrejme z predloženej faktúry č. FV180031 z 22.02.2018 (č. I. 125), na ktorej bolo dražených celkovo 10 vozidiel a celkový výťažok predstavoval až 41.100,- eur (doklad č. I. 127), pričom podľa názoru súdu tento bol (s ohľadom na obsah zmluvného dojednania) rozhodným pre výpočet výšky odmeny dražobníka. Potom odmena dražobníka mala predstavovať nie fakturovaných 254,90 eura s DPH (8,33 % zo sumy 2.550,- eur $\times 1,2$), ale s poukazom na čl. VII. bod 1.2 písm. c) Rámcovej zmluvy sumu 198,90 eura (6,50 % zo sumy 2.550,- eur $\times 1,2$). V tejto výške (198,90 eura) súd považoval náklad žalobcu vo forme odmeny dražobníka za dôvodný.

29. Z položky špecifikovanej v bode 24 písm. b) - sumy 20,50 eura súd nepovažoval za dôvodný a preukázaný náklad vo výške 7,- eur účtovaný za dobitie batérie, k čomu žiadny iný doklad okrem faktúry č. 201803 z 12.01.2018 predložený nebol, ktorý by preukazoval vykonanie takejto činnosti, jej potrebu a aj dôvodnosť fakturovanej výšky úhrady.

30. Napokon súd nepovažoval za preukázaný a súčasne nevyhnutný a účelne vynaložený náklad ten zo žalobcom uplatnených nákladov, ktorý je špecifikovaný v bode 24 písm. h) v celej jeho výške 240,- eur, ktorého dôvodnosť žalobca dokladoval len faktúrou č. 1651/2017 z 18.10.2017. V nej je pod por. č. 2 uvedené: F. N. ako nájomca, č. ÚZ - XXXXX, suma bez DPH 200,- eur, s DPH 240,- eur, v poznámke je uvedené „odber“ a vybavuje „N.“. Zástupca žalobcu k tomu na poslednom pojednávaní uviedol, že z poznámky vyplýva, že ide o náklady súvisiace s odobratím MV a že k nim sa nevie bližšie vyjadriť a môže len poukázať na to, čo z danej faktúry vyplýva. Súd k tomu poukazuje aj na to, akým spôsobom žalobca reagoval na výzvu súdu ohľadne preukázania dôvodnosti jednotlivých uplatnených nákladov (bod 3.2. prvá odrážka), kde poukázal len na obsah zmienenej faktúry. Žalobca preto nielenže nepreukázal, že by takto fakturovaná suma mala skutočne predstavovať nevyhnutne a účelne vynaložený náklad v súvislosti s výkonom záložného práva, ale ani to, čo konkrétne malo byť touto faktúrou vyúčtované (aké konkrétne práce, služby popri prípade vecné náklady).

31. Súd preto žalobcovi priznal titulom nevyhnutných a účelne vynaložených nákladov na realizáciu záložného práva (speňažením zálohu - MV) voči žalovanej sumu 848,73 eura [súčet súm 396,73 eura (198,90 eura odmena + 197,83 eura náklady) + 13,50 eura + 120,- eur + 24,- eur + 91,50 eura + 120,- eur + 83,- eur].

32. S poukazom na vyššie uvedené súd zo žalobcom uplatnených nákladov potom považoval za dôvodnú ich časť špecifikovanú pod I. výrokovej časti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobou uplatnené nároky pre ich nedôvodnosť a nepreukázanosť zamietol.

33. Hoci mala žalovaná v spore prevažný úspech, keď úspech žalobcu z celkového predmetu sporu (včítane vyčíslených ním percentuálne uplatnených úrokov ku dňu vyhlásenia rozsudku), ktorý predstavuje sumu 8.327,17 eura, bol s ohľadom na výšku priznaného nároku vo výške 2.364,60 eura (včítane vyčísleného percentuálne priznaného úroku z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku) len v rozsahu 28,40 % a jeho neúspech bol vo zvyšných 71,60 %, na základe čoho by žalovanej s poukazom na § 255 CSP prislúchal nárok na náhradu pomernej časti prípadne vzniknutých trov v rozsahu jej tzv.

čistého úspechu vo veci, ktorý predstavuje 43,20 %, súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP rozhodol tak, že jej nárok na náhradu pomernej časti trov konania nepriznal, keďže žalovaná na pojednávaní 29.05.2019 výslovne prehlásila, že si žiadne trovy neuplatňuje, lebo jej žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.